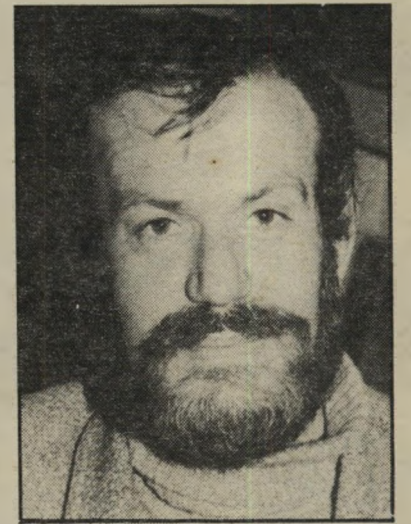

צל"ש

טבילה במיקוה

לישראל סגל, הכתב המוכשר של הטל-וויזיה, על כתבה מיוחדת, יוצאת-דופן ומרהיבה, על עולמם של חסידים רבני נחמן מברסלב. סגל, הבא בעצמו מרקע חרדי, כילה ימים ארוכים בחברת החסידים המזוהים, כדי לרכוש את אמונם בטרם התחיל בצילומים. הקשר הראשון נוצר עם נח חפץ, החסיד הד שמנמן, בעל הזקן הפרוע, שלבש את המינבת (שטריימל) הגדולה. חפץ למד ביחד עם סגל כשיכת פוניבו' לפני 20 שנה. אז נחשב סגל לעילוי בתורה ומוריו ניבאו לו עתיד מזהיר. אך הוא נטש והתפקר.

אחרי התייעצות בקרב החסידים, הם הסכימו לשתף פעולה עם צוות הטלוויזיה. הם אפילו קיבלו היתר מיוחד מרבנן לצפות בהקרנה, והיו הראשונים שטילפנו לסגל להודות לו. הם הסכימו לו שיר אלוהים הינחתה אותו והובילה אותו מזו

כתב סגל מהשיבה לטלוויזיה

הישיבה שבה למד אל הטלוויזיה, כדי שיוכל לעי- שות עליהם סרט.

צילומי החסיד הבוכה ליד קבר רבי שימעון כריווחאי נעשו כמעט במיקרה. אנשי הצוות היו צמודים אל האיש במשך יום שלם, אך לא היו מרזים מהתוצאה. לבסוף אמר להם החסיד שי ראשו אינו פנוי אליהם, וכי הוא רוצה ללכת להשי- תטח על קיברו של בריווחאי. הם הצטרפו אליו, תוך הבטחה שהצילומים ייערכו מרחוק וללא אפי- שרות ויחוי. הוא הסכים.

כשביקשו לצלם את קצין גולני שטבל ב- מיקוה, היתנה הקצין את הסכמתו בכך שגם סגל וגם רב אקשטיין, המקליט, יטבלו במיקוה. הם נאלצו להיכנס למים הקפואים.

צל"ש מיוחד מגיע גם לטייבי סלומון, הצלם, על צילומי הרגשים, על זוויות מיוחדות ועל שימוש יוצאת-דופן בתאורה, שיצר אווירה של מיסטריות, שהתאימה לקבוצת התימהונים, וגם לעורכת סאלי סלאמה.

הסרט, אנב, נשלח לשוק האירופי לסירטי- חרשות וסרטים דוקומנטריים, ביחד עם סרט של יגאל גורן על פרויקט המטוס לבאי.

מאחורי המירקע

הרולס רויס של העמים

ניסים מישעל, עורך ומנחה תוכנית מוקד.

פתח בחודשים האחרונים את דלתו של המישדר היוקרתי גם למראיינים מחוג הטלוויזיה, בעיקר בנושאים מיקצועיים (בלתי-פוליטיים). כך עשה גם בשבוע שעבר, כשהמרוואין היה שר המישדרה חיים בר-לב, והמראיינים היו אורי כהן-ארהרונב מהטלוויזיה, אילן בכר ממעריב וברמלה מינשה מקול ישראל. שלושתם כתבים לענייני מישדרה.

מנשה ריעננה את האולפן. סוף-סוף, אחרי אל- פיים שנות גלות, הופיעה במוקד אשה מראינת, והוכיחה פעם נוספת שכישורו ורצינותו של הנ- שים אינם נופלים, ולעיתים אף עולים, על אלה של הגברים.

אילן בכר נראה קצת מנופח בכיסאו, אבל לא רבים יודעים שבכר הוא נכה צה"ל ממילחמת יום- הכיפורים. המחצית הימנית של פניו ושתי ידיו נכוו או קשות, ויתכן שניסה בדרך זו להסתיר את נכותו.

אורי כהן-ארהרונב היה עסוק רוב הזמן בניפוף העט הנובע שלו לכל הכיוונים, למען יראה כל עם ישראל שלא בעט פשוט מדובר, אלא ברולס- רויס של העטים הנובעים: מון-בלאנק מאסטר שטיק.

יוזמתו החדשה והמהפכנית של מישעל, להר- שיי בחלקת המראיינים במישדר כתבים מבחון, אינה מוצאת חן בעיני חלק מעמיתיו במחלקת- החדשות, והם מביעים בקול את מורת רוחם מכך.

גם בנרות

וגם השכלה אקדמית

לשונות רעות הלעיטו בשבוע שעבר את ה- עיתונות בידיעה המרעישה שלטוביה סער,

חבר-מליאה מנע הנמיק את הטון

המנהל היוצא של הטלוויזיה, אין כלל תועדות- בנרות.

היריעה אינה נכונה, ומקורה ברישעות. לא רק שלסער יש תועדות-בנרות כדיון, הוא אפילו סיים שלוש שנות לימודים אקדמיים בחוג למיזרח- תיכון באוניברסיטה ומצבו, לכן, רומה למצבו של דן שילון השנוי במחלוקת — השכלה אקדמית ללא תואר רישטי.

מאחורי המיקרופון

מחדשות לחדשות

כתב חדש הצטרף לאחורונה למחלקת החדשות של גלי צה"ל בירושלים. הכתב הוא יקייר צור, ותחום-ההתמחות שלו כולל איכעה מישרדי ממי- שלה: תעשיה ומיסחר, אנרגיה, תיקשורת ופנים.

הח"כ לא שילם את האגרה

מחלקת הגביה של רשות השידור עוברת קשה. בחודשים האחרונים הקים דן נחמן, המישנה למנכ"ל הרשות, שישה מישרדי- גביה חדשים, ופרט להם יש כמאה סורקים העוברים מבית לבית, לפי רשימת-מחשב שהוכנה כרשות. הסורקים הם אנשים חרוצים והצליחו להכניס יותר מחמישים אלף חייבים חדשים לרשימה. כל אחד מהם שילם חוב של יותר ממאה אלף שקל. כל זה נעשה כדי למצוא מקורות נוספים לתקציבה המידלדל של הרשות. העבודה היא שכיום 71 אחוז מתקציב הרשות מקורו בתשלומי האגרה (לעומת 50 אחוז בשנה הקודמת).

הסורקים הוזרזים של מחלקת-הגביה הצליחו מאוד במשימתם, והעלו בשבוע שעבר בכחמס דג נחמד: השר לשעבר וחבר-הכנסת כיום אהרון אברחמיצירא, כשהגיעו הגוכים לביתו, התברר שאבר

צור התחיל את דרכו העיתונאית כצלם סוכס- נות-חדשות בתל-אביב ואחרי-כך, כשעבר לירד- שליט, היה במשך שנתיים כתב בכיר וחשוב ב- מקומו הירושלמי כל העיר, בתקופה שעורכו היה יוסי קליין.

כשהעמיד קליין עיתון יומי חדש על הרגליים, חדשות, לקח איתו את הכתב המוכשר, צור עבד קשה והוכיח את עצמו בעיתון, עד שאולץ לעזוב אותו.

לאחר העורכים המישניים של חדשות נודע שצור העביר מידע לגד ליאור, כתב ידיעות אחרונות בירושלים, שסיקר תחומים רומים לאלה של צור. ליאור, שלא נכה באירוע מסויים, קיבל את הדיווח מעמיתו ומיקצוע — דבר מקובל בעיתונות, אם לא מדובר בסקופים או בדיעות בלעדיות. אך העורך חשב שצור עשה מעשה שלא ייעשה ושאינו עליו מחילה, והוא אילצו לעזוב את העיתון — למרות שצור הורה בטעותו, ולמרות העבר העשיר והמוצלח שהיה לו הן בכל העיר והן בעיתון חדשות. עבר זה לא נוקף לזכותו ברגע המכריע.

הרבר קרה לפני כמה חודשים. אחרי-כך הלך צור למילואים, וכשהור ניסה למצוא לעצמו בית חדש, הוא מצא אותו בגלי צה"ל.

כמה כתבים בירושלים אמרו השבוע, שגלי- צה"ל זכו בעובר מוכשר.

איפה ישראל

ואיפה אש"ף

ביום השלישי בשבוע שעבר נפתח בקאהיר ירידה-הספרים הבינלאומי. יריד זה, המתקיים אחת לשנה, מהווה ככל פעם נושא תיקשורת חשוב בישראל, מאז חתימת חוזה-השלום עם מצרים. הוא חלק בלתי-נפרד מהמאמץ להכניס תוכן לחוזה.

אחרי שנתיים של היעדרות מהירד, מסיבות פוליטיות, נתאפשרה השנה השתתפותה של ישר- אל. ריווח על פתיחת היריד שודר בהרחבה בכלי- התיקשורת האלקטרוניים, אך מי שהקשיב לכל הדיווחים, חשב שמדובר על שניים או שלושה ירידים שונים במקומות שונים.

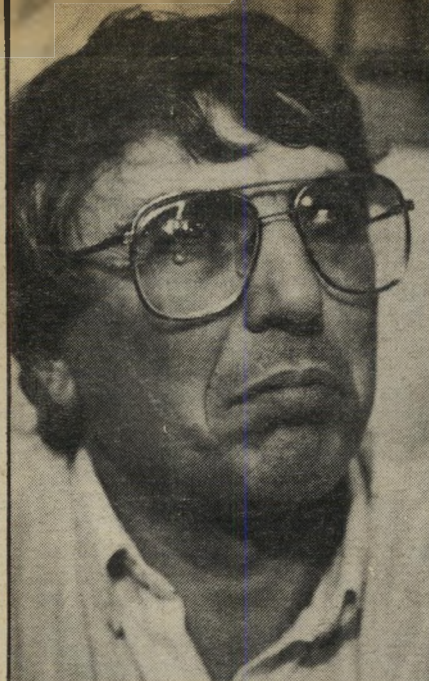
לשון נופל על לשון

נוף בה ואסר עליה להתראיין לעיתונות, במיוחד בנושאים שאינם בתחום סמכותה.

לא חלפו ימים רבים וסערה נוספת נקשרה בשמה של שפירא. באחד מימי השישי, לפני הצהריים, כעוד יוסי גרבר משרד את התוכנית כל ציבעי הרשת, נכנסה שפירא לאולפן והדריעה לגרבר כי הוא טעה בהדיגוי המילה מכשף. היא טענה שגרבר הגה את המילה במילעיל, בעוד שההיגוי הנכון הוא כמילרע. גרבר טען שהגה נכון, ואחרי יכוח קצר ניגשו השניים אל סרט ההקלטה. בנוכחותו של דויד (גורדי) מרגלית, העורך הראשי של התוכנית, שם התברר שגרבר צדק.

הנושא הובא שוב לדיעטתו של גידעון לביארי, ושפירא שוב נקראה ללישכתו, שוב ננופה. הפעם גם אסר עליה להיכנס לאולפנים ולהעיר לשדרנים בזמן השידור.

הדרך המקובלת שבה היועץ הלשוני מעיר על סעויות היא מישלוח פתק סגור ואישי לשרד, ובו תיקון הטעות. ברדיו בתל-אביב אמרו השבוע: המורה ציפורה ננופה.

ח"כ אברחמיצירא דג נחמד

הצירא חייב 111 אלף שקל לרשות-השידור, אחרי מבוכה קלה שילם את חובו. הכל בא על מקומו בשלום.

ביומן הערב של גלי צה"ל (ביום השלישי, אחרי חדשות השעה 5 בערב) ריווחה המגישה, יעל דן, על פתיחת היריד בכמה מילים קצרות, ואחריהן שודר ראיון שערכה עם משה ששון, שגריר ישראל במצרים, שנכח בטקס-הפתיחה. ששון סיפר שהיריד נפתח בנוכחותו של כאמל חסן עלי, ראש-ממשלת מצרים. הוא אמר שעלי ביקר גם ברובן הישראלי, לא כמחווה מיוחדת לישראל, אלא במיסגרת ביקוריו בכל הדוכנים בירד.

ששון הסביר שהביקור היה רשמי, נעים, ושי- ראשה-ממשלה עילעל בכמה מן הספרים המוצגים בדוכן.

דן שאלה אותו אם היה אירוע יוצא-דופן בשעת הביקור, בגלל העובדה שגם לאש"ף יש דוכן בירד. ששון ענה שלא היה כל אירוע יוצא-דופן ליד הדוכן הישראלי, וכי הדוכן של אש"ף לא נמצא כלל בקרבת מקום. מדבריו ניתן היה להבין במפורש, שלא היתה כל מהומה ליד הדוכן הישראלי. ששון היה עדי ראיה ושמיעה. הוא פשוט היה במקום.

אך ראה זה פלא: לא עברו 15 דקות, ושודרה מהדורת החדשות של השעה 6 בקול ישראל. שם דווח, כאחת היריעות הראשונות, על סערה שהת- חוללה בטקס פתיחת היריד, בעת ביקורו של עלי ליד הדוכן הישראלי. סופר על אנשי אש"ף ש קראו "פלסטיני ערבי!" שהניפו סיסמות ואף נתנו לעלי צעיק בציבעי הרגל הפלסטיני, ושהדוכן הישראלי נמצא בביתן אחד עם הדוכן הפלסטיני. מי צורק? מי שהיה שם, שמע, ראה ודיווח, כמו השגריר משה ששון? או מי שערך את היריעה בקול ישראל?

בתוכי הרשות

מוע נמוע

דויד מנע, חבר פעלתן בהנהלת רשות-השידור, דור, הודיע בשבוע שעבר על סידרת הצעות שהוא עומד להגיש למליאת רשות-השידור. הוא רמז שירדוש להחליף את חברי הליכוד בוועד המנהל, או לפחות לקרוא אותם לסדר. כעיקר בגלל התק- פותיהם החוזרות ונשנות על אורי פורת, מנכ"ל הרשות.

ביום הראשון התכנסה מליאת רשות-השידור, והכל חיכו להתקפתו של מנע. אך מנע נמנע מלתקוף, הוא ריבר בטון נמוך ובשקט. מתברר, ששמלא משה ראש-הממשלה ושר-החוץ יצחק שמיר, קרא ביום הראשון כצהריים את דויד מנע ללישכתו, ביקש ממנו להנמיק את הטון. הוא אף הסתייע במשה קצב, שרהעבודה-הרווחה, שהוא ידי קרוב של מנע, והשניים השפיעו עליו הש- פעה רבה.

אחרי דיון במליאה, בחלקו סוער ובחלקו מש- עמם וארוך, הוחלט, כמעט פה אחד, להקים ועדה של חמישה חברים (מיכה ינון מהמפד"ל ברא- שם, דויד ארמון ודויד מנע, חברי ליכוד, חגי אשר ויוסף נבו, חברי מערך). הוועדה תגיש בתוך חודש הצעה לתנאי המיכרו ולנוהלי בחירת מנהלי טלוויזיה ורדיו בעתיד.

כנתיים נולדה יוזמת-פשרה: שייכחרו שני מנהלים לטלוויזיה — דן שילון כמנהל-יעל וחיים יבין כסגנו.